

Vor og sumarlög

1. Blessuð sólin elskar allt.

Hannes Hafstein.

Blessuð sólin elskar allt,
allt með kossi vekur,
haginn grænn og hjarnið kalt
hennar ástum tekur.

Geislar hennar út um allt,
eitt og sama skrifa,
á hagan grænan, hjarnið kalt:
Himneskt er að lifa!

2. Bráðum fæðast lítil lömb

(Lag: Fyrir var oft í koti kátt).

Bráðum fæðast lítil lömb
leika sér og hoppa.
Með lítinn munn og litla vömb
lambagrasið kroppa.
Við skulum koma og klappa þeim
kvölds og bjartar nætur,
reka þau í húsin heim
hvít með gula fætur.

Fuglarnir sem flýðu í haust,
fara að koma bráðum.
Syngja þeir með sætri raust
sveifla vængjum báðum.
Við skulum hlæja og heilsa þeim
hjartans glöð og fegin,
þegar þeir koma þreyttir heim
þúsund mílna veginn.

3. Ef væri ég söngvari

Ef væri ég söngvari syngi ég ljóð,
:, :um sólina, vorið og land mitt og þjóð:, :

En mömmu ég gæfi mín ljúfustu ljóð,
:, :hún leiðir mig, verndar og er mér svo góð:, :

Ef gæti ég farið, sem fiskur um haf,
:, :ég fengi mér dýrustu perlur og raf:;.

Og rafið ég geymdi og gæfi' ekki braut
:, :en gerði' enni mömmu úr perlunni skraut:, :

4. Fram í heiðanna ró

Fram í heiðanna ró,
fann ég bólstað og bjó,
þar sem birkið og fjalldrapinn grær.
Þar er vistin mér góð,
aldrei heyrst þar hnjóð,
þar er himinninn víður og tær.

Viðlag
Heiðarból ég bý,

þar sem birkið og fjalldrapinn grær.
Þar er vistin mér góð, aldrei heyrst þar hnjóð,
þar er himinninn víður og tær.

Mörg hin steinhljóðu kvöld
upp í stjarnanna fjöld
hef ég starað með spyrjandi þrá.
Skyldi dýrðin í geim
bera af dásemdum þeim,
sem vor draumfagri jarðheimur á?

Viðlag.....

Þetta loft er svo tært,
finnið þytmjúkan þey
hve hann þyrlar upp angan úr mó.
Nei, ég vildi ekki borgir
né blikandi torg
fyrir býlið í heiðanna ró.

Viðlag.....

5. Heiðlúkvaði

Snemma lóan litla í
lofti bláu ,,dírrindí"
undir sólu syngur:
,,lofið gæsku gjafarans -
grænar eru sveitir lands,
fagur himinhringur.

Ég á bú í berjamó,
börnin smá í kyrrð og ró
heima' í hreiðri bíða;
mata ég þau af móðurtryggð,
maðkinn tíni þrátt um byggð
eða flugu fríða."

Lóan heim úr lofti flaug
(ljómaði sól um himinbaug,
blómi grær á grundu)
til að annast unga smá -
alla étið hafði þá
hrafn fyrir hálfri stundu!

6. Í fjalladal

Í fjalladal, í fjalladal
er fagurt oft á vorin
er grænkar hlið og gróa blóm
og glymur loft af svanahljómi.
Í fjallasal, í fjallasal
er fagurt oft á vorin.

Í fjalladal, í fjalladal
er fagurt oft á haustin
er hríngað tindrar lauf og lyng
og ljómar tunglskin allt í kring.
Í fjallasal, í fjallasal
er fagurt oft á haustin.

7. Krakkar út kátir hoppa

Krakkar út kátir hoppa úr koti og höll,
léttfættu lömbin skoppa um laut og völl.
Smalar í hliðum húa sitt hvella lag.
Kveður í lofti lóa svo léttan brag.

Vetrarins fjötur fellur, þá fagnar geð.
Skólahurð aftur skellur og skruddan með.
Sóleyjar vaxa í varpa og vorsól skín.
Velkomin vertu, Harpa, með vorblóm þín.

8. Lóan er komin

Lag: Amerískt lag. Ljóð: Páll Ólafsson

Lóan er komin að kveða burt snjóinn,
að kveða burt leiðindin, það getur hún.
Hún hefur sagt mér að senn komi spóinn,
sólskin í dali og blómstur í tún.
Hún hefir sagt mér til syndanna minna,
ég sofi of mikið og vinni ekki hót.
Hún hefir sagt mér að vaka og vinna
og vonglaður taka nú sumrinu mót.

9. Maístjarnan

Háldór Laxness

Ó hve létt er þitt skóhljóð
ó hve lengi ég beið þín
það er vorhret á glugga,
napur vindur sem hvín,
en ég veit eina stjörnu,
eina stjörnu sem skín
og nú loks ertu komin,
þú ert komin til mín.

Það eru erfiðir tímar
það er atvinnuþref,
ég hef ekkert að bjóða,
ekki ögn sem ég gef,
nema von mína og líf mitt
hvort ég vaki eða sef,
þetta eitt sem þú gafst mér
það er allt sem ég hef.

En í kvöld lýkur vetri
sérhvers vinnandi manns
og á morgun skín maísól,
það er maísólin hans,
það er maísólin okkar,
okkar einingarbands,
fyrir þér ber ég fána
þessa framtíðarlands.

10. Með sól í hjarta

Lag: You are my sunshine

Með sól í hjarta og söng á vörum
við setjumst niður í grænni laut,
í lágu kjarri við kveikjum eldinn,
og kakó hitum og eldum graut.

Enn logar sólin á Súlnatindi,

og senn fer nóttin um dalsins kinn,
og skuggar lengjast og skátinn þreytist,
hann skriður sáll í pokann sinn.

Og skáta dreymir í væðarvoðum
um varðeld, kakó og nýjan dag.
Af háum hrotum þá titra tjöldin,
í takti, einmitt við þetta lag.

11. Mærin undi hátt í hlíð.

Mærin undi hátt í hlíð
og hjarðar gætti ein.
Það var um sæla sumartíð
að sól á hagann skein.
Þá heyrðist sagt frá grænum runn
að gaukur þylur ljóðin kunn:
Gú, kú, gú, kú, gú, kú.

12. Nú er sumar

Nú er sumar, gleðjist gumar gaman er í dag.
Brosir veröld víða, veðurlagsins blíða,
:: eykur yndishag. ::

Látið spretta, spori létta spræka fáka nú.
Eftir sitji engi, örvar víf og drengi
:: sumarskemmtun sú. ::

Tíminn líður, tíminn bíður sælan sólskinsdag.
Yndi' er úti' á grundum, yndi heim þá skundum,
:: seint um sólarlag. ::

13. Sá ég spóa

Sá ég spóa suður' í flóa
syngur lóa út í móa
bí, bí, bí, bí,
vorið er komið víst á ný.

14. Sautjándi júní

Blómin springa út og þau svelgja í sig sól,
sumarið í algleymi og hálf t ár enn í jól.
Í hjarta sínu fólkið gleðst og syngur lítið lag,
því lýðveldið Ísland á afmæli í dag.
:: Hæ, hó, jibbí, jei og jibbí, jei,
það er kominn 17. júní. ::

Jóni heitnum Sigurðssyni færir forsetinn,
firnamikinn, árvissan og stóran blómsveiginn.
Fjallkonan í múnderingu þrílar upp á pall,
með þrjáli les upp ljóð, eftir löngu dauðan kall.
:: Hæ, hó, jibbí, jei og jibbí, jei,
það er kominn 17. júní. ::

Skrúðgöngurnar þramma undir lúðrasveitarleik,
lítill börn með blöðrur, hin eldri snafs og reyk.
Síðan líður dagurinn við hátíðannahöld,

heitar étnar pylsurnar við fjölmörg sölutjöld.
.: Hæ, hó, jibbí, jei og jibbí, jei,
það er kominn 17. júní. .,:

Um kvöldið eru allsstaðar útidansleikir,
að sunnan koma rándýrir skemmtikraftarnir.
En rigning bindur enda á þetta gleðigeim,
því gáttir opnast himins og allir fara heim.
.: Hæ, hó, jibbí, jei og jibbí, jei,
það er kominn 17. júní. .,:

15. Signir sól

Þýskt lag. Ljóð: Gunnar M. Magnúss

Signir sól sérhvern hól.
Sveitin klæðist geislakjól.
Blómin blíð, björt og fríð,
blika fjalls í hlíð.
Nú er fagurt flest í dag.
Fuglar syngja gleðibrag.
Sumarljóð, sæl og rjóð,
syngja börnin góð.

16. Sól sól skín á mig

Sólin er risin, sumar í blænum,
sveitirnar klæðast nú feldinum grænum.
Ómar allt lífið af ylríkum söng
unaðsbjörtu dægrin löng.

Sól, sól skín á mig,
ský, ský burt með þig.
Gott er í sólinni að gleðja sig,
sól, sól skín á mig.

Blóm vekur skrautlega iðandi angan,
andblærinn gælir við marglita vanga.
Ómar allt lífið af ylríkum söng
unaðsbjörtu dægrin löng.

Sól, sól skín á mig,
ský, ský burt með þig.
Gott er í sólinni að gleðja sig,
sól, sól skín á mig.

Leikandi skarinn af ánægju iðar,
áhugi samlætis glitrar og niðar.
Ómar allt lífið af ylríkum söng,
unaðsbjörtu dægrin löng.

Sól, sól skín á mig,
ský, ský burt með þig.
Gott er í sólinni að gleðja sig,
sól, sól skín á mig.

17. Sól úti

Sól úti, sól inni
sól í hjarta, sól í sinni.
Sól meiri sól.

18. Sumarkveðja

Ó, blessuð vertu sumarsól,
er sveipar gulli dal og hól
og gyllir fjöllin himinhá
og heiðarvötnin blá.
Nú fossar, lækir, unnir, ár
sér una við þitt gyllta hár.
Nú fellur heitur haddur þinn
um hvíta jökulkinn.

Þú klæðir allt í gull og glans,
þú glæðir allar vonir manns,
og hvar sem tárin kvika á kinn,
þau kyssir geislinn þinn.
Þú fyllir dalinn fuglasöng,
nú finnast ekki dægrin löng,
og heim í sveitir sendirðu' æ
úr suðri hlýjan blæ.

Þú frjóvgar, gleður, fæðir allt,
um fjöll og dali og klæðir allt,
og gangirðu undir, gjöríst kalt,
þá grætur þig líka allt.
Ó, blessuð vertu, sumarsól,
er sveipar gulli dal og hól
og gyllir fjöllin himinhá
og heiðarvötnin blá.

19. Undir bláhimni

Undir bláhimni blíðsumars nætur,
barstu í arma mér rósfagra mey,
þar sem döggin á grasinu grætur,
gárást tjörninn í suðrænum þey.
Ég var snortinn af yndisleik þínum,
ástarþráin er vonunum felld.
Þú ert ljósblík á lífshimni mínum,
þú ert ljóð mitt og stjarna í kveld.

Ég skal dansa við þig meðan dunar
þetta draumblíða lag, sem ég ann.
Meðan fjörið í æðunum funar
og af fögnuði hjartans, er brann.
Og svo dönsum við dátt, það er gaman,
meðan dagur í austrinu rís.
Og þá leiðumst við syngjandi saman
út í sumarsins paradís.

20. Út um mela og móa

Út um mela og móa
syngur mjúkrödduð lóa
og frá sporléttum spóa
heyrist sprellfjörugt lag.

A a a holleratse hía holleratse hí hú hú
holleratse hía holleratse hí hú hú
holleratse hía holleratse hí hú hú
holleratse hía hú

Út um stendur og stalla
hlakkar stór veiðibjalla.
Heyrið ómana alla
út um flóa og fjörð.

A a a holleratse ...

Hér er krían á kreiki
hér er krumminn á reiki.
Börnin léttstíg í leiki
fara líka í dag.

A a a holleratse.....

21. Út um mó

Út um mó, inn í skóg,
uppi í hlíð í grænni tó.
Litlu berin lyngi vaxa á,
tína, tína, tína má.

Tína þá berjablá,
börn í lautu til og frá.
Litlu berin lyngi vaxa á,
tína, tína, tína má.

22. Vaki vaki

Vaki, vaki, vaki, vaki
vogar, grundir, dalir og fjöll.
Söng þinn undir taki,
ó, sumar, a- ha-ha
sumar, börnin þín öll.

23. Vertu til er vorið kallar á þig

Rússneskt þjóðlag. Ljóð: Tryggvi Þorsteinsson

Vertu til, er vorið kallar á þig,
vertu til að leggja hönd á plóg.
Komdu út því að sólskinið vill sjá þig
sveifla haka og rækta nýjan skóg.

24. Við göngum mót hækkandi sól

Skandinavískt lag. Ljóð: Aðalsteinn Sigmundsson

Við göngum mót hækkandi sól, sól, sól,
og sjáum hana þíða allt er kól, kól, kól,
:/: sjá vætlurnar streyma
og vetrinum gleyma,
því vorið er komið með sól, sól, sól. :/:

Ó, heill sé þér, bráðláta vor, vor, vor.
Velkomið að greikka okkar spor, spor, spor,
:/: því ærsl þín og læti
og ólgandi kæti
er æskunnar paradís vor, vor, vor. :/:

Og hjörtu okkar tíðara slá, slá, slá.
Við slöngvum deyfð og leti okkur frá, frá, frá,
og leggjum til iðin,
í leysingakliðinn
það litla sem hvert okkar má, má, má.

25. Vikivakar

Lag: Valgeir Guðjónsson. Ljóð: Jóhannes úr Kötlum

Sunnan yfir sæinn breiða
sumarylinn vindar leiða
- draumalandið himinheiða
hlær og opnar skautið sitt.
Vorið kemur, heimur hlýnar, hjartað mitt!

A a ...
Vorið kemur, heimur hlýnar, hjartað mitt!

Gakk þú út í græna lundinn,
gáðu fram á bláu sundin
- mundu að það er stutt hver stundin
stopult jarðneskt yndið þitt.
Vorið kemur, heimur hlýnar, hjartað mitt!

A a ...
Vorið kemur, heimur hlýnar, hjartað mitt!

Allt hið liðna er ljúft að geyma,
láta sig í vöku dreyma.
Sólskinsdögum síst má gleyma
- segðu engum manni hitt.
Vorið kemur, heimur hlýnar, hjartað mitt!

A a ...
Vorið kemur, heimur hlýnar, hjartað mitt!

26. Vorið góða

Vorið góða, grænt og hlýtt,
græðir fjör um dalinn.
Allt er nú sem orðið nýtt,
ærnar, kýr og smalinn.

27. Vorsöngur Ídu

Já vittu til, staðhæfir vorið,
að vetrinum þoka ég frá.
Þótt enn hvíli blómin í blundi
og bleik séu úthagans strá.
Ég vildi þau vekja og hressa
en veit það er fullsnemmt um sinn.
Því geri ég holur í hjarnið
og hleypi þar sólinni inn.

Svo leysi ég vatnið í læki
og lokka fram gullið í þeim.
Og kalla á kriurnar léttu
að koma og flýta sér heim.
Ég hristi af greinunum hrímið
svo hreiðurstað fuglarnir sjá.
Og skýin af himninum heilsa
um heiðloftin skínandi blá.

Og grænjaxlar vorsins og gróður
ég gef síðan börnum að sjá.
Úr vorblómsins bikar þá bergir,
ein blómflugan röndótt og smá.
Svo bý ég til bala og rjóður
sem börnin finna með þökk.
Og helli loks heiðríku sumri
á hlaup þeirra leiki og köll.

28. Vorvindar glaðir

Vorvindar glaðir, glettnir og hraðir,
geysast um löndin létt eins og börn.
Lækirnir skoppa, hjala og hoppa,
hvíld er þeim nóg í sæ eða tjörn.
Hjartað mitt litla hlustaðu á,
hóar nú smalinn brúninni frá.
Fossbúinn kveður, kætir og gleður,
frjálst er í fjalladal.

29. Öxar við ána

Öxar við ána, árdags í ljóma
upp rísi þjóðlið og skipist í sveit.
Skjótum upp fána, skært lúðrar hljóma,
skundum á Þingvöll og treystum vor heit.
Fram, fram, aldrei að víkja.
Fram, fram, bæði menn og fljóð.
Tengjumst tryggðarböndum,
tökum saman höndum,
striðum, vinnum vorri þjóð.

30. Þú sólargeisli

Þú sólargeisli sem gæist inn
og glaður skýst inn um gluggann minn.
Mig langar svo til að líkjast þér
og ljósi varpa á hvern sem er.